

Като ся заемами да говоримъ за дѣйцитѣ на онѣзи велика борба, отъ която е излѣзълъ Сѣверо-Американскійтъ съюзъ съ нови сили, съ новъ независимъ животъ, съ нови свободни учрѣжденія, ний, за пълнота на очеркътъ си, ще обрисувами вървежътъ на събитіята, които подготвихъ тѣзи борба и тѣзи дѣйци.

Унищоженіето на штемпелнїйтъ данъкъ (дан. на тимбритѣ) бѣше първата серіозна отетжка отъ страна на Англія въ полза на американскитѣ ѣ колонїи (поселенія). Щомъ като ся научихъ въ Америка за това унищоженіе, всичкото население ся възрадва до въсторгъ и отпразнува тѣзи отетжка като побѣда ! Но Американцитѣ, като тържествували побѣдата, не подозрѣвали, че подиръ удовлетворено желаніе, слѣдва стрѣмленіе камъ друго удовлетвореніе ; че логиката на частнїйтъ и колективнїйтъ или историческїйтъ животъ ся заключава именно въ това постоянно стрѣмленіе камъ нови и нови удовлетворенія, и че въ всяко удовлетвореніе лѣки всякога основа за ново желаніе.

Партїята на Питта зашишвала собственното право на Американското правителство ; но никога не ся сумнѣвала въ туй че върховното право на Парламентътъ може да ся отхвря.

Отъ своя страна Американцитѣ, когато прѣминалъ първїйтъ въсторгъ, зели да мислятъ дали сж достигнали съ унищоженіето на штемпелнїйтъ данъкъ всичко това, което имъ бѣше нужно. Като помислили, видѣли, че не го достигнали. Отисъ, тогава още здравъ, казалъ въ колонїалното събраніе, че различіето, което Парламентътъ нарѣдилъ въвъ вънкашнїйтъ и вжтрѣшнїйтъ налогъ, нѣма никакъвъ смисълъ, и ако Парламентътъ ся отказа отъ правото на първїйтъ налогъ, то дълженъ е да ся откаже

НАРОДЕН МУЗЕЙ ВЪ ТЪРНОВО